

22/3

Stockholms högskola står inför besättande

av en ny professur, i klassisk språkvetenskap och kulturforskning med särskild hänsyn till latinska språket. Högskolans humanistiska fakultet har i nära anslutning till de sakkunniga satt docent Wistrand i första förslagsrummet. Häremot opponerar vice stadssekreterare J. Garpe i Stockholms-Tidningen. Docent Säflund, som sakkunnigmajoriteten och fakulteten satt sist, borde enligt hans mening få professuren. Motiveringen är att borgarrådet Oscar Larsson i sitt förslag om understöd från stadens sida till professuren särskilt framhävt kulturforskningens, den allmänt humanistiska aspektens och den formella skicklighetens värde; i dessa hänseenden skulle docent Säflund stå före sina medtävlare. Dessa skäl är inte hållbara. Vad borgarrådet Larsson yttrat kan för det första icke bli avgörande gentemot den bestämning av professurens område som faktiskt föreligger. Men viktigare är att de sakkunniga i själva verket tagit mycket stark hänsyn till den kulturhistoriska synpunkten och alls icke behandlat professuren som en lärostol i latin. På en punkt är hr Garpes framställning direkt vilseläddande; han nämner att vår främste kännare på området, professor Löfstedt, satt en tredje sökande främst i latinsk filologi, men icke att hr Löfstedt just givit docent Wistrand första rummet med tanke på lärostolens kulturhistoriska orientering. Att hr Garpe upphäver sig som auktoritet även gentemot professor Löfstedt och dels påstår att "inom kulturforskningen står Säflund påtagligen främst", dels att de övrigas kompetens på området är tvivelaktig, stärker sannerligen inte tilltron till hans omdöme. Oroande på denna punkt är också påståendet att inom den lärda världen elegans i framställningen skulle väcka misstro; det antyds alltså att

docent Säflunds elegans ansetts demeriterande.

Något sakligt skäl för sitt med egendomlig auktoritet framförda krav ger i själva verket icke hr Garpe. Styrkan i hans inlägg ligger däri att han är vice stadssekreterare. Man må dock hoppas att tillsättandet av professurer vid Stockholms högskola inte kommer att dirigeras från Stadshuset.

24/3

96

Ryska regeringen har förbjudit sina undersåtar

att ingå äktenskap med främmande länders medborgare. Endast några få paralleller finns i historien. Inom vissa primitiva folk får man icke gifta sig med medlemmar av en främmande stam, romarna fick icke gifta sig med barbarer, nazisterna förbjöd giftermål mellan "arier" och judar, och i några av de amerikanska sydstaterna finns förbud för äktenskap mellan vita och negrer. En så generell bestämmelse som den ryska har ingestades någon motsvarighet. Den tyder på att järnridån blir allt fastare och mera fullständig och dementerar på det mest uttryckliga sätt påståendena om en utveckling i friare riktning. Ett nytt och fruktansvärt bevis har givits till rysk misstänksamhet och vilja till isolering.

27/3

Att en statsrådsfamilj förser sig med mängder

av kaffe och lyxvaror strax före ett beslut om importförbud och ransonerings på dessa områden kan icke betraktas som en privatsak. Som det här ligger till är det icke möjligt att falla tillbaka på den bekväma skillnaden mellan offentlig moral och privatmoral. Ett inköp för stora summor i skilda affärer kan ej heller, som det sagts, anses "högst normalt", då det likväl icke är fråga om personer med en furstlig livsföring. Osmakligt verkar det att vederbörande i detta sammanhang talar om en bjudning för en främmande minister och antyder missnöje med bristen på särskild tilldelning av varor och pengar för representation. Än mera osmakligt är att socialdemokratiska tidningar, som dag efter dag fördömt hamstring, står respektfullt förstående inför det skedda. Ännu ett bevis har givits för att de ledande inom partiet försvaras till varje pris. Man har nu blott att vänta på arrangerade resolutioner med uttryck för beundran och sympati gentemot statsrådet och fru Myrdal.